

Peolaulaulud

1) Ei takista vallid

∴ Sina kevadel tuled ja õisi mul tood,
ära kadunud õnne mul tagasi too. ∴

∴ Ei takista vallid, ei takista kraav,
kui kokku tahab saada üks õnnelik paar. ∴

Sina kinkisid mulle üks sinine õis,
mis ikka ja alati meeldida võib.

Sina oled üks kenadam lillede õis,
ei iial ma sinust küll lahkuda või.

Aga maalitud lilledel lõhna ei ole
ja sunnitud armastus südamel kole.

Kui kaugele viivad mind saatuse tiivad
ja maha jäävad kodumaa rannad ja liivad.

Sest olemas päike ja tähed ja kuu
ja küünlad ja latern kui süda on truu.

Veel olemas redelid, purded ja muud,
ei takista keegi kaht südant, mis truud.

Ei takista vallid, ei takista kraav,
kui kokku tahab saada üks õnnelik paar.
Ei takista kraavid, ei vihm ega öö,
kui sidumas kahte on armastusvöö.

2) Purjutes oli lust

∴ Siis purjutes oli meitel lust,
kui kõveras oli laevamast. ∴

Laev lendab nii kui merelind
ja valges vahtus tema rind.

Ei hooli sest, et vesi keeb
ja laine vastu laeva lööb.

See laev oli kõvast ehitud
ja tammest välja tahutud.

Ja kaared rauast raiutud
ja poldid vasest valatud.

Oi, oi, mis mure oli soldanil,
veel suurem mure oli madrusel –

maal igaüks läeb puhkama,
peab madrus masti ronima.

Kas olgu torm ehk pime öö,
vaat mastis seal on ikka töö.

Küll vaeva näevad mereme'd,
kes üle sõitvad suured veed.

Üks madrus, kurivaim, kukkus vette,
ei teda saand seal enam kätte.

Ei seal pole hua andijaid
ega kirikaial kandijat.

Seal havid hauda annavad
ja särjed särki särävad.

Ja särjed särki särävad
ja kiisad, kelmid, kiidavad,

et madrus, kurivaim, kukkus vette,
ei teda saa seal enam kätte.

Kihnu meremeeste laul

3) Kui lähen merele

∴ Kui lähen Pärnust merele,
sõ's maha jääb mu tuvike. ∴

Sest meri on mu elukoht
mu õnn ja lootus, hädaoht.

Kus kohal ilusam on viel,
kui suisel ajal mere pial.

Kui laev läeb kärrest edasi
ja päike paistab soojasti,

sõ's mere lained hõlpsasi
mu laeva kandvad rannale.

Kui vaiksed, tasased nad on,
sõ's meremehel ia õnn.

Kui vahel aega üle jääb,
sõ's mõttes oma pruuti näen.

Sõ's mõttes tervist suadan tal,
kas olgu kaugel ligidal.

Kui ilm läeb vahel tormile,
tuul tõstab lained kõrgõlõ.

Ei julgust siiski kaota ma,
ei rõhu südant murõga.

Maal igaüks läeb puhkama,
peab madrus masti ronima.

Kas olgu torm või pime öö,
vaat madrusel on mastis töö.

Kui suren mere laentesse,
see olgu taeva tahtmine.

Kõik asjad jumal hästi seab
ja pruut mu järgi nutma piab.

Ei maapeal ole teenistust,
mis ära piästaks surma suust.

rahvalaul / Priit Pedajase järgi

4) Väike neid / Roosa Mardi dollarilaul

Väike neid, oota vaid,
veel on maid, kuhu said
antud hoiule mu armutootused.
Kuid kui merelt tulen taas,
hüüan rõõmsalt: „Hollarii!“,
ja sul tasku pistan kingiks dollari.

Kui ma laevas olen tööol,
sulle mõtlen päeval ööl
ja su juustest leitud linti kannan vööol.
Kuid kui sadam neelab mind
ja jalge all on kindel pind –
ootab mind, ootab mind võõras linn.

Linna tunda pole vaja,
sest kus meremeeste maja,
sealt on laulu, naeru kosta taevani.
Siin on mehed, kel on kulda
ja kui röövima ei tulda,
pidu püsida võib varavalgeni.

Liiter viskit peseb maha
huultelt meresoolavaha,
piip on suus ja lahkub sealt vaid suudlusteks.
Piigad siin ei ole pahad,
kui on taskus suured rahad,
ühe dollari vaid jätan truuduseks.

Igas mereäärses linnas,
kus on laevatatav pinnas,
tüki südamest ma jätnud õitsema.
Kuid kui aastaring saab ümber,
pööran laevaotsa ümber
ning ma koju sõidan, koju sõidan taas.

Väike neid, oota vaid,
veel on maid, kuhu said
antud hoiule mu armutootused.
Kuid kui merelt tulen taas,
hüüan rõõmsalt: „Hollarii!“,
ja sul tasku pistan kingiks dollari.

Jaan Tätte / Evert Taube

5) Hommik on kaugel

Me kohal on taevas, me jalge all maa,
siin vahepeal olla on hea.
Võin teha just seda, mis õigemaks pean,
mind keelata keegi ei saa.

Jaa, jaa, jaa hommik on kaugel,
joogem ja laulgem!
Igas päevas võiks olla veel teinegi päev
ja viskiklaas mõlemas käes.

Kui tahan, siis lähen, kui tahan, siis jään,
see sõltub, kus kaetud on laud.
Kui särinaid kuulen ja pudeleid näen,
siis minult on lõõtspill ja laul.

Ei elult ma oodata oskagi muud
kui pidu ja pillide keelt
ja natuke päikest ja natuke kuud
ning tüdrukut lahkemat meelt.

Kui hommikul ärkan ja rõõmuga näen,
et veel mulle antud üks päev,
siis puhtamad riided ja juba ma lä'en
ning roosid ja lõõtspill mul käes.

Jaan Tätte / rahvalik viis

6) Jää jumalaga, Mann / Rotterdam

Esimene tüürimees ei raatsi iial juua,
kõik oma kopkad tahab kodumaale tuua.

∴ Jää jumalaga, Mann, sest tuules oli ramm
ja reisusihiks oli meile Rotterdam. ∴

Kapten, vana merikaru, juua täis kui tint,
jäi masti alla magama, kui väljas oli vint.

Pootsman on meil kaine peaga vaikne nagu toi,
purjus peaga lärmab nii, et ruhvis kerkib koi.

Kokal puder kõrbes põhja, see on paha märk,
siis masti otsa tõmmatud sai koka vana särk.

Kui masti otsa tõmmatud sai koka vana särk,
see paistis igaühele kui viimsepäeva märk.

sõnad rahvasuust / Laulnud Kaljo Veervald Virumaalt

7) Merepidu

Valged kajakad kisavad rannal
punapäikese loojangu eel.
Tuulekeerises jõuavad randa
valged lained, mis murduvad teel.

Meri on, meri jääb, meri olema peab,
laine laksudes rannale lööb.
∴ Tihti juhtub ka nii, meri pidu peab siin,
lained mürinal randuvad siis. ∴

Sinimeri, su vahusel pinnal
näkineide seal tantsimas näen,
ja meri on sünge kui hauas,
ei tähti seal vilkumas näe.

Näkineiu, sa punud mul pärga
merelainete sügavas vees,
vesiroosidest punutud paelad
minu ümber sa armutulult seod.

Virve Köster / Virve Köster

8) Kaugel, kaugel, kus on minu kodu

Kaugel, kaugel, kus on minu kodu,
kaugelt tervisi saadan ma sul.
∴ Üksi rändan ma võõramaa radu,
pisar laugel, kui meelestud mul. ∴

Tasa nuttis siis kallim mu rinnal,
tasa sosistas õrn tuulehoog,
kurvalt kaeblesid kajakad rannal,
kurvalt kohises vahune voog.

Vaikseks jäänud on tormine meri,
vaikseks jäänud on kallima rind,
üle lageda vete vaid kajab
kurb ja igatsev hulkuri laul.

Tulge tagasi, Eestimaa pojad.
Tulge tagasi, ootame teid.
Võtke kaasa kõik langenud sõbrad,
võtke kaasa ka haavatud kõik.

H. Suurkask / rahvaviis Ameerika Ühendriikidest

9) Metsavendade laul

Seal metsaserval väikses majas,
kus elavad mu vanemad.
Seal metsaserval väikses majas,
kus elab minu kauneim neid.

Ai-tših, ai-tšah, ai-tšah, ai-velled,
me metsavennad oleme.
Ai-tših, ai-tšah, ai-tšah, ai-velled,
me metsavennad eestlased.

Ja sinu sõstramustad silmad,
need võitsid minu südame.
Ja sinu sõstramustad silmad,
ei iial, iial unune.

Ja oma lippu sini-musta-valget
me ikka au sees hoiame,
ning võitluses me selgitame,
kes on meist õige eestlane.

Ja meil ei ole senti raha,
me peame metsas elama
ja me ei saa, ei või, ei taha,
ei taha tibat teenida.

Seal metsaserval väikses majas,
kus elasid mu vanemad.
Seal metsaserval väikses majas
on pesa teinud punased.

Mu isa, ema lasti maha
ja õde viidi siberi.
Nüüd kõnnin mööda soid ja radu
ja tapan vene sigasid.

10) Kui õhtu akna taga

Kui õhtu akna taga, kaksümmend üks lööb kell,
ei iialgi veel maga ma voodis tunnil sel.
Siis jätan teaduskrempli ma koju valvele –
;: konventi nagu templi ma tõttan palvele. ;:

Siin kann täis kanget õlut me keskel ringi käib.
Sest joogist olen võlut', temas püha vaimu näib.
Kui rüüpan tubli sõõmu, mind miski lendu viib
;: ja kannab keset rõõmu kui taevaingli tiib. ;:

Kui põue pugend nukrus ja kõigest tülpind meel,
kui viimne sent sul kukrus ehk järgi jäänud veel.
Või kui ehk mõni plika su vastu olnud karm,
;: siis lunastust toob ikka me õlle õnnis arm. ;:

saksa tudengiviis / L. von Reichert / rahvasuu

11) Tartu marss

Kauneim linn on Eestis Tartu,
Emajõe kalda peal.
Kes kord käinud seal,
ei sel meelest lä'e
kaunid tunnid Toomemäel.

Kauneim linn on Eestis Tartu.
Ja kui saatus sind on viin'd
ära kaugele, koju viib su tee
ikka Tartu tagasi.

Sinna jäid minu isa ja ema,
sinna jäid minu õde ja vend.
Raskel tunnil Tartu linn meid kutsub –
kätte jõudnud tasumise tund!

Ei me kauem end oodata lase,
võitlus ühine kõiki meid seob.
Me tuleme ja võidame,
„Vanemuises“ laulame:

Kauneim linn on Eestis Tartu ...

E. Johanson / Raimond Valgre

12) Las käia, armas peremees

Las käia, armas peremees,
nii kõrgelt õlledained!
Sest täna pikk meil öö on ees,
sest täna pikk meil öö on ees,
sest täna pikk meil öö on ees,
kuid homme olgem kained!

See mees, kes õllel' au ei tee
ja varakult läeb voodi,
;: see on kui närtsind lilleke, ;:
ja lepalehe moodi.

Kuid mees, kes enne hommikut
ei lahku õlledauast,
;: see elab elu võrratut, ;:
ja võrratult läeb hauda.

See neid, kes poisilt musi saab
ja emale läeb kaebma,
;: see on kui süütu talleke, ;:
ja süütuna läeb taeva.

See neid, kes poisilt musi saab
ja ise vastu annab,
;: see on kui õitsev õunapuu, ;:
ja varsti vilja kannab.

See mees, kes neljakümnene
ja kehakaal teeb liiga,
;: see jätku õlled rahule, ;:
ja joogu valget viina.

ameerika päritoluga / I. Mikiver; sdn. R. Laikre

13) Täna õhtul naudin elu

Täna õhtul naudin elu,
vallatledes sinuga.
Täna imetlen su ilu,
homme võitlen surmaga.

Kõik maailma uhked roosid
kingin täna sinule.
;: Täna hüüan veel kord: „Proosit!“,
kallimale neiule. ;:

Sõber, ütle mis on elu,
ütle, mis on armastus?
Elu on vaid vaev ja valu,
armastus on unistus.

Tulgu homme torm või maru,
vara veel on murda pead.
Enne ahastust ja valu,
viimsed hetked olgu head!

Armastan sind igavesti,
armastan sind surmani.
Mingu juuksed hõbehalliks,
armastan sind ikkagi!

Sõbrad, täitkem veel kord klaasid,
tervituseks elule
;: ja siis hüüdkem veel kord: „Proosit!“
kallimale neiule. ;:

14) Me mõtted on priid

Me mõtted on priid: Kes suudaks neid kõita?
Kes vägev on nii, et vangi neid heita?
Ka vanglas ja vaevas, neil lahti on taevas.
;: Kõikvõimsad me nii – me mõtted on priid. ;:

On elada rõõm kesk päikese kulda,
On harida rõõm maad emakest mulda.
Ja kannatust kanda ja ohvriks end anda.
;: Kõikvõimsad me nii – me mõtted on priid. ;:

Kõik muu meil ükskõik, mis ise ei taha.
Meist enestest kõik, kas hea see või paha.
Me süda ja silmad, need loovad maailma.
;: Kõikvõimsad me nii – me mõtted on priid. ;:

*saksa tudengilaul (Die Gedanken sind frei) /
tõlkinud August Anni (Annist)*

15) Laev tõstis purjed üles öises fjordis

Laev tõstis purjed üles öises fjordis
ja särasid veel tuled mustas vees.
Üks väike tüdruk kaljul õie murdis,
kui ratta juurde asus roolimees.

Õis langes alla ranna vahupiiri
ja tuulelaulu kustus vaikne nutt.
Laev uljalt ulgumere poole tüüris
ja ookeani jõudis hommikul.

Jäid maha rand ja kaljul väike maja
ja sillale viiv alla kitsas tee.
Veel hõljuks nagu üle fjordi vee
siis meremehe nukker laulukaja.

Mees roolis rinna vastu ratast surub,
on iga laine vaenlane ta ees.
Silm otsib aga õrna naisekuju
ja silmapiiri valge vahu sees.

Evald Tammlaan / Gustav Ernesaks

16) Mariana

Kesköö, kesköö ammu juba saabund,
kuid Marianal meelest läinud,
et teda ootan ma.

∴ Oo Mariana, uni hea sul, Mariana,
ma Sind ei ärata, jään ootama. ∴

Kaua, kaua kestab arglik lootus,
mil teda erutuses ootan,
kuid ta ei tule veel.

Kõikjal, kõikjal pimedus ja vaikus,
kuid Marianal pole aimu,
et teda ootan ma.

Slovaki rahvalaul

17) Siidilipp ja hõbepurjed

∴ Siidilipp ja hõbepurjed,
kuldne laev läks merele, vallera! ∴

Laeval olid noored mehed,
keda hüüti madrusteks, vallera!

Laev sai laintest randa aetud,
ankur lasti meresse, vallera!

Sinna tuli kena neiü
oma venda otsima, vallera!

Kuulge kulla, noored mehed
olete mu venda näind?, vallera!

Neiukene, noorukene,
kuidas vend sul välja näeb?, vallera!

Vennal olid sinisilmad,
lokkis juus ja kübar peas., vallera!

Ütle, kena neiukene,
mida lubad leidijal'?, vallera!

Esimesel' leidijale
annan siidirätiku, vallera!

Teisele ma leidijale
annan kulda sõrmuse, vallera!

Kolmandale, kenamale,
annan iseenese, vallera!

Tahan talle eluaja
olla purjepesija, vallera!

Ja siis noored mehed läksid
merel' röömsa lauluga, vallera!

Rahvaviis / A. Saarik (Tuudur Vettik)

18) EÜE ja Euromais

Me vaenlased on verised,
neist mõrtsuk iga neljas.
Nad käivad mööda Venemaal,
pomm kotiga on seljas.

EÜE ja Euromais
on ühtne NATO pere,
kel Reagan, Thatcher, Pinochet
teeb pai ja ütleb: „Tere!“
I love Thatcher!

Kuldpagunites huntamees
on märatsemas Poolas
ja neegripealik Kuubamaalt
saeb palmipuid Angoolas.

Kuid meile kuulub Iirimaa,
Hongkong ja veel Guajaana.
Port Stanley kuulub meile ka,
ei anna teda ära.

Käi põrgu ablas asiaat
su kõri närib kohe
ükssarvik, lõvi-kuningas
ja vana Wales'i lohe.

Kui Vene karu pöörane
La Manche'i äärde jõuab,
siis Jumal kaitseb Inglismaad,
seob metsalise lõuad.

Kui Saterfieldi piknikul
mind tabab sõjauudis,
teetassi lükkam kõrvale,
joon viskit välikruusist.

*rahvaviis Ameerika Ühendriikidest /
Mart Laar, Mati Laur, Lauri Vahre*

19) Istun Piusa jõe kaldal

Istun Piusa jõe kaldal, vaatan laintesse,
 ;: mõtlen kallima peale, kes on kaugel siit. ;:

Loodus ehib kallast toomeõitega,
 äratav minu hinges palve palava.

Jõekaldal õitsvad lilled, all orus voolavad veed.
 taevast on kadunud pilved, kuid kaugel mu kallima teed.

Mäletad jaaniöö võlu, kui esmalt kohtasin sind,
 Võrumaa lillede ilu, millega ehtisin sind.

Aastad läevad mööda kallimat oodates,
 äratav minu hinges kurbtust südames.

Aasta pärast jälle Piusa kaldal ma,
 korjan toomeõisi, heidan laintesse.

Tervisi sul saadan Piusa laintega,
 õnne sinule soovin toomeõitega.

20) Kui mina Koluvere laadal käisin

Kui mina Koluvere ;: laadal käisin, ;: 3x
 kirju lehma ;: maha müüsin ;: 3x

;; Siis tee oli kõver kui kirstu kaas
 ja mina olin lakku täis ja maas ;:

Seal tuli mul vasta ;: kuradisi, ;: 3x
 mitut sorti ;: sarvilisi ;: 3x

;; Nead kiskusid mind eest ja takka,
 viimaks heitsid põrgupatta. ;:

Ja kui mina ükskord ;: ärkasin, ;: 3x
 vaat siis mina alles ;: märkasin, ;: 3x

;; et üks härra oma kepikonksuga
 mind saapasäärest jonksutas: ;:

„Oh kulla mees, mis ;: teed sina siin, ;:3x
 vaata, seda on sul ;: teinud viin!“ ;: 3x

;; Tema ütles mulle sedasi
 ja läks siis jälle edasi. ;:

21) Kellel raha on ja kellel ei

Kellel raha on, see ostab õhulaeva
 ja kellel raha pole, see kõmbib jalgsi taeva.

;; Las teab, las teab, las teab terve ilm,
 kellel raha on ja kellel ei! ;:

Kellel raha on, see vaatab kinos pilti
 ja kellel raha pole, loeb ukse taga silti.

Kellel raha on, see ostab endal püksid
 ja kellel raha pole, see kannab paljad traksid.

Kellel raha on, see sõidab autodega
 ja kellel raha pole, see jookseb auto taga.

Kellel raha on, see ostab pudel viina
 ja kellel raha pole, see larbib hapupiima.

Kellel raha on, see neidudega baaris
 ja kellel raha pole, see sigadega kraavis.

Kellel raha on, see ostab endal saapad
 ja kellel raha pole, see paljajalu kaapab.

Kellel raha on, see sõidab mere taha
 ja kellel raha pole, see läheb enne maha.

Kellel raha on, see ostab saunas viha
 ja kellel raha pole, lööb käega üle piha.

Kellel raha on, see reisima võib minna
 ja kellel raha pole, peab jääma kodulinna.

Kellel raha on, see ostab endal maja
 ja kellel raha pole, see ilma läbi ajab.

Kellel raha on, see kükitab parnassil
 ja kellel raha pole, see telliskive tassib.

Kellel raha on, see haukab hapukurki
 ja kellel raha pole, see lakub kurgipurki.

Kellel raha on, see võtab noore Manni
 ja kellel raha pole, peab võtma vana Anni.

22) Meie kaks vana laevajänki

;; Meie kaks vana laevajänki, ;:
 ;; jalgas kaks vana saapatõnki. ;:

Ihu oli paljas, särk oli väljas,
 seda oli teinud kõik vana aljas.

Meil pole naist, kes saapaid paikaks,
 vahest ihuhädas aitaks.

Saapa tallad puruks-pukki.
 püksi jalgevahe lõhki.

Alle-aga-rait, mis poissmeest keelab,
 tal pole muud kui joo ja laulab.

Naisemees peab raha hoidma,
 tal on naised lapsed toita.

Aga kuhu läeb poisme'e raha?
 See läeb kõrtsileti taha.

Alle-aga-rait mis poissmeest keelab,
 tal pole muud kui joo ja laulab,

tal pole muud kui joo ja laulab,
 õlut viina kurku kallab.

Vaat selle aga sita ilma sees
 näeb risti-vaeva iga mees.

Ei vaeva näe siin keegit muu,
 kui mina vanapoisi-luud.

Teen kinnisilmi päevatööd,
 kõik raisku läevad minu ööd.

Ma ütlen, neiud, nii ei läe,
 ma vanemaks läen igapäe'.

Minu habe oli hall ja kaunis pikk
 ja pea kui paljas persenäkk.

Kui taevaust läen otsima,
 siis Peetrus võtab, vihastab:

„Oh, kuule aga kulla külamees,
 sina tuled taeva, perse ees!

Kas sina aga siga siis seda ei tea,
 et taeva tulles ees käib pea!?“

Kui Peetrus asjast aru sai,
 siis tegi tema mulle pika pai.

23) Merele, poisid, nüüd seilame

Merele, poisid, nüüd seilame,
hurraa, hurraa, hurraa, kas tead,
:,: sinilainetest õnne lähme otsima,
me posid toredad. :,:

Sealt leidsingi mida otsisin,
sain merekaru südame tagasi.

Ja soomlasel kõrtsid viinast tühjad on,
meil tulivesi selle tarvis lastis on.

Ja kui merejumal tuult ei lubagi,
on koidikuni meri meile põlvini.

Ja kui päevaks meile merel ikka tuult ei saa,
lõõn piibu omal näkku ja jään magama.

Ja kui bootsman kapast tüli tükib kiskuma,
siis bootsmani türmi lööme istuma.

Kui Turku linna sadama jõuan ma,
sääl tüdruku ma põlve võtan istuma.

Las voolata kalja nüüd kõrisse,
me joome nii kaua kui me elame.

Enne kui laulu ma lõpetan,
oma tüdruku ma jooma veel õpetan.

Soome meremeeste laul

24) Kui Peetrilinnas oli kustunud kära

Kui Peetrilinnas oli kustunud kära
ja kõik maailm oli uinunud,
:,: üks üksik noormees seal trellide taga,
tema nuttis oma kadunud armastust. :,:

Kord olin noor ja olin süütu
ja armastasin palavalt,
üht neidu, kelle pärast mina
pean vangitornis olema.

See neiu kõndis roosiaias,
üks noormees oli temaga,
siis minus hirmus viha tärkas
ja kätte maksta tahtsin ma.

Siis püstol paukus ja ohver langes
ja neiu valjult kiljatas:
„Sina igavene oinas, mis oled sina teinud.
Sina oled minu venna mõrtsukas!“

Siis sandarmid mu kinni võtsid
ja heitsid vangitornisse.
Ma ilmast palju õnne lootsin,
nüüd olen mina saanud mõrtsukaks.

Oh kuulge, paksud vanglamüürid,
oh kuulge, pilved taeva all,
oh kuulge, vaiksed Neeva jõe lained,
teilt andeksandmist palun ma.

25) Oh, kased, kased

Oh, kased, kased, miks nii salakaval
on teie kohin tuuleõhu sees?
:,: Te tiate, et möödunud on ajad,
mil armastasime ju teineteist. :,:

Tuul on meil palju, palju jutustanud,
kas on ka minust miskit aimanud,
et minu kallim mind on unustanud
ja üksinda siin ilmas hulgun ma.

Oh, vägev tuul, sa tiadsid küll seda
ja tiadsid ka, mis ütles mulle ta,
et „kallim sinu omaks jään ma elu ajaks,“
tal polnud seda raske ütelda.

Tuul, sa ei võinud saladusi hoida,
sa jutustasid kaskedele kõik
ja selle pärast igal õhtutunnil
ma kahetsen, et tuul, sa kuulsid kõik.

Oh, armsad sõbrad, teile tahan laulda
üht veikest laulu oma eluloost,
et minu kallim mind on unustanud
ja jäädavalt on teist tema armastand.

rahvalaul Siberi-eestlastelt

26) Kommuuna

Poeg isatalust lahkus,
kommuunasse läks ta.
:,: Küll emal oli kahju,
küll ohkas lõpmata. :,:

Näe kasvatasin poega,
mis kasu lastest on.
Läks ära enneaegu
kui ema vana hall.

Siis aasta pärast poega
läks isa vaatama.
Poeg töötas vasaraga
kommuunas sepana.

Näe isa eks sa vaata,
kolm traktorit on seal.
Neid põllule võib saata
meil on elektrijaam.

Siis mõttesse jäi isa
ja habet silitas:
„Jah poeg, sul pole viga“,
kuid viimaks küsis ta:

„Kas ühest katlast sööte,
kas ühes magate,
kas samagonni joote
ja naisi peksate?“

Poeg naeris, alasile
siis vajus vasar – kõlks.
„Meil ühissänge pole,
ei peksa me üksteist.

On ühisloomaladad,
on ühine ka tall.
On ühised meil aidad
ja maa, mis jalge all.“

27) Sääl Abjas, Vana-Karistes

∴ Sääl Abjas, Vana-Karistes,
elas kitsi peremees. ∴:

Sulasel ei süüa andnud,
ühe silgu laual pannud.

Ütles: „Toidul pole viga,
kasta soolvett kartuliga.

Kali pole vesine
ega leib ka kesine.“

Siis sulane säält vihaga
tuli ära tulema.

Võeti teine sulane,
kes kavalam kui endine.

Saanud silgu, söönud ära,
tõstnud kohe kisa-kära:

„Silk mul jookseb soolimööda,
ei mind lase teha tööda!

Perenaine, silmapilk
too aidast mul üks teine silk,

sest ühel silgul üksinda
on kõhus igav elada!“

Siis perenaine rutuga
läks aidast silku otsima.

Kui sulane see silgu sõi,
veel hullemini uppi löi:

„Oh ma vilets vaene mees,
silgud riidus kõhu sees!

Kaks silku kõhus kaklevad
ja teineteist säääl kolgivad.

Pai perenaine, luba sa,
et võiksin saada kolmanda,

Kes neid kahte rahustaks
ja riidust ära lahutaks.“

Siis perenaine hirmuga
pania aida poole plagama,

tooma silke suuremaid
ja kernust kõige kangemaid.

Kui sulane see ära sõi,
siis matsti vastu kõhtu löi.

Sellest saadik iga söök
sulasel ol'd päris löök.

Nüüd perel hää on elada,
kolm silku antaks korraga.

Kaks neist kõhus kaklevad,
siis kolmas riidu lepitab.

Laul olgu lühike või pikk,
peaasi, et on õpetlik!

28) Koluvere laad

Seal Koluveres suur ja uhke laad
ja suur oli poiste rahasaak.

Sam triiam viiam trallallaa
ja suur oli poiste rahasaak.

Kui laadapäev sai lõpetud
ja rahad tasku topitud,

siis istsime paari halli peal
ja sõitsime Aimalle balli peal.

Seal Aima uhkes trahteris
me istsime kui antvärgid.

Seal hüüdsime uhke meelega:
„See laud meil täitke veiniga!“

„See laud meil täitke veiniga
ja suhkrukirsi prommiga!“

Siis juhtus meil see häbitükk,
et katki läks me istepink.

Siis vaatsime kurva meelega,
kuis laud läks ümber veiniga

ja laud läks ümber veiniga
ja suhkrukirsi prommiga.

29) Ladus laupäev

∴: Ladus laupäev jõudis kätte,
ootsin õnnist õhtukest. ∴:
∴: Tuli õhtu, tõusis mõte –
tarvis kodust kõndida. ∴:

Aida lävel juttu vestsin,
mis sest läinud nädalast.
Vilistades lulli lõime,
sõber naeris-naljatas.

Pistsin paki suitsu põue,
võtsin varnast viiuli.
Sammusin siis üle õue
pika külatänava.

Üle aia astusime,
aialatt see raksatas.
Polla seda kuulatades
hakkas õues haukuma.

Muru koplis murdsin paki,
sest et suu mul vesine.
„Poistel see, va piip, ei meki,“
sõnus sõber minule.

Ehavalgel vaatasime
üle odra orase.
Külatee pääl ootasime,
kuulasime laulu häält.

Juttu vestes veeretelles
sinna sammusime me.
Aru keskes mängis kenast
ringikene metsa sees.

Lahkeste meil luba anti
nende keskel astuda.
Rõõmsas ringis käima pandi
neiud noorte poistega.

Õõ ju oli üle poole,
kui ma koju sammusin,
saatsin sõbra piiri pääle
ja veel teda tervitin.

Voodi heites võsastikus
ööbik laulu laksutas.
Üles tõustes kaste kadund –
kell ju oli kaheksa.

30) Serga küla

∴: Ma lätsi läbi Serga küla,
puul (kats-kolm) versta edesi. ∴:

∴: Ai kõnna-kõnna, kõssa-kõssa kõnna,
puul (kats-kolm) versta edesi. ∴:

Sys vastu tulli pümme mõts,
koh näio elesi.

Sääl näio pühk'e morro
ni pallõ' jumalat.

Korgõh ülevah,
panõ minno mehele!

Kas sepäle vai sellile,
või armsale juudilõ.

Sepäpoiss joht minno ei võta,
juut ei armasta.

Sys tulli illos seto poiss,
kel kaalah' hõpõkell.

Tõi ta pikä pudeli
ja andsõ esälõ!

Ku' esä rüüpäs pudelast
sys imä limpsas kiilt!

Siis üteli' Kata minolõ:
„No' Ivvo kuis sys om?“

Ku' Ivvo Katat mudsasti,
ta es lausu sõnnagi!

Nii sai Kata mehele,
Seto poisilõ.

rahvalaul Setomaalt

31) Vene riigi säädus

∴ See Vene riigi säädus
on ropp ja roojane
ja mõisnike kurjus,
see rõhub rängaste. ∴:

Küll aastasajad läinud
on mööda rutuga
ja meie silmad näinud
üht tantsu verega.

Kui rahvast rongis veeti
seal tapapingile
ja ridastikku seati
neid söödaks kuulile.

Ei laste nutukisa
võind rõvleid liiguta,
nad maha lasksid isa,
oh teie, timukad!

See Tallinn palju näinud
üht rasket rõvliitööd,
mis Uuel turul teinud
on timukate käed.

Kõi timukate riided
need tilkvad verega
ja meie hädahüüded
meelt heitmas murega.

Kas keiser kurdiks jäänud
või magab kambri sees?
Kus on kõik õigus jäänud?
Kõik seisvad silmad vees.

Kõik hüüdvad: „Armas isa,
oh keiser, halasta!
Kas veel see hädakisa
ei sind või ärata!?”

Ei keiser tõuse, ärka,
vaid magab rahuga
ei midagit ta märka,
mis tehtaks rahvaga.

Me keiser riideid kannab,
mis veripunased,
aumärke neile annab,
kel käed on verised.

Vene keisril maad oli vähe,
tema sõda alustas,
sest Hiina riigi maid
tema kangest ihaldas.

Japs ütles: „Ära tüki,
käi siit sa minema!
Kui heaga sa ei lähe,
siis peksan malgaga!”

„Oh japsid, kurat võtku,
küll teid me nuhtleme,
teid karvamütsidega
me merde peksame!”

Port Artur, vägev kindlus,
Ta äravõitmata,
Stösselil raha vähe,
müüs maha kõigega.

Petro-Pavlovsk, uhke laev,
nii vägev oli ta:
pauk käis ja nüüd ta lebab
mere põhjas täiega.

Kuropatkin veinivannis
teeb nalja naistega,
kui alamvägi väljas,
seal võitleb külmaga.

Seal koeraliha söödi,
kolm rupla maksis nael
ja vene tantsu löödi,
et lõpuks raugend kael.

Taganemismeister
Kuropatkin, kuulus mees
ja surnute register
tal seisab silma ees.

Kus Jalu jõgi voolas,
sää! häda nägime,
sealt paljajalu, nälgas
me jalga lasime

Jaujal ja Mukden, kõik
ära anti japsile,
kus meie vendi, soldateid
löödi maha hirmsaste.

Rosenvenski, merelõvi,
läks mollikarjaga,
sai sõjavälja ligi,
vajus põhja korraga.

Küll miljonid on pandud
see laevastiku peal.
Kus on see raha saanud?
Kõik nende taskus seal.

Siis mõned karjad kooris
„Hurraa!” veel hüüavad
ja naisi-lapsi vooris
nad tappa püüavad.

Mandžuurias ei olnud
neid vapraid ülemaid,
kust nüüd need vaprad tulnud,
kes tapvad kerjajaid?!

Kus vaprust tarvis näita
seal vaenuvälja peal,
siis võtsid põõsa heita
ja hirmu täis neil pea.

Nüüd vene kotkal häbi,
et Jaapan, väike mees,
ju peksis teda läbi,
tal silmad häbi sees.

Üks tainapea veel leiti
ja sinna saadeti.
See Liinevitsiks hüüti
ja võitu loodeti.

Ei olnud rahval aimu,
mis tehti sõjateel,
sest võõra kulla mõjul
ju võitu lootsid veel.

Ka keiser Muraltiini
Alviini mägedel,
miks sa ei tee küll piiri
neil verejõgedel!

Tal timukad kõik ringi,
nad sõitsid tõlde sees
ja tegid veremängu –
kõik õiged keisri ees!

Timukad siis hirmu tundvad,
kui punast näevad nad,
ehkki punast ise kandvad,
need riigi timukad!

Kel veresüüd on rohkem,
neil ristid rinna peal
ja punane pael uhkem
on nende pükste peal.

Neil rinnas Veneapid
ja mõõgad puusa peal.
Neil kulda täis on kapid,
kõik meie vaev on seal.

Nad sulgis sohval istvad
ja prillid nina peal,
me vaeva nahka pistvad,
need parunid kõik seal.

See prillipolgu pea,
ta tukub trooni peal,
ei midagi ta tea,
ta kullaunes seal!

Oh loll, kes kardad pattu,
mis lõksub papi keel!
Oh ärka rahvas ruttu
ja võta teine meel!

Oh rahvas, tõuse, ärka,
sind hüüab priiustund,
kas sa siis veel ei märka,
et nüüd on tähtsaim tund!?

Et Vene riigi säädus
on ropp ja roojane
ja mõisnike kurjus,
see rõhub rängaste.

rahvalaul

Vene-Jaapani sõja (1904-1905) päevilt